

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/36/2018
Identifikačné číslo spisu: 1113220519
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1113220519.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Bezpečnostný a detektívny servis, s. r. o., so sídlom Mierová 118, 821 05 Bratislava, IČO: 35 129 251, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 3.291,10 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/39/2013, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/37/2016-164, zo dňa 14. decembra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 19. februára 2016, č. k. 34Cb/39/2013-126, rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie 3.291,10 Eur s úrokom z omeškania 9,25% p. a. zo sumy 3.291,10 Eur od 26.1.2013 do zaplatenia zamietol. Druhým výrokom rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že dňa 20.12.2000 uzatvoril žalobca ako poistník so žalovaným ako poisťiteľom, poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou a zodpovednosti za výrobok.

3. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 373, § 374 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, § 788 ods. 1, 2, § 797 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Sporným bolo, či škoda spôsobená krádežou vecí patriacich poškodenému z objektu REDING TOWER II je krytá poistením zodpovednosti za škodu, ktoré mal žalobca uzatvorené so žalovaným. Na základe vykonaného dokazovania nemal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu vo vzťahu k poškodenému, v dôsledku ktorej mu bola spôsobená škoda, za ktorú zodpovedá žalobca.

4. Samotný žalobca potvrdil v súdnom konaní, že neporušil žiadnu zákonnú ani zmluvnú povinnosť, t.j., že vykonával všetky tieto činnosti v súlade so zmluvou č. 66 o poskytovaní strážnej služby. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca vo vzťahu k poškodenému postupoval v súlade so zmluvou č. 66 o poskytovaní strážnej služby v znení dodatku č. 33 ako aj zákona č. 379/1997 Z.z. o prevádzke súkromných bezpečnostných služieb. Súd prvej inštancie uzavrel, že neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu žalobcu, t. j. neexistuje príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu (činnosťou vykonávanou žalobcom) a vznikom škody na strane poškodeného - škoda bola spôsobená konaním tretích osôb bez zavinenia žalobcu. Zodpovednosť žalobcu za škodu mohla nastať len z dôvodu porušenia jeho zmluvných povinností alebo vyplývať z niektorého špeciálneho zákonného typu zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Neboli splnené podmienky podľa § 420a Občianskeho zákonníka, nakoľko škodová udalosť nebola spôsobená prevádzkovou činnosťou žalobcu, preto nevznikol žalobcovi záväzok zo zodpovednosti za spôsobenú škodu neznámym páchatelom, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že škoda vznikla následkom činností, ktoré vykonával žalobca.

5. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 14. decembra 2017, č. k. 4Cob/37/2016-164. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.291,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.291,10 Eur od 26.1.2013 do zaplatenia, k rukám YIT Slovakia a. s.; žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

6. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v prejednávacom prípade bolo potrebné ustáliť, či výkon strážnej služby predstavuje činnosť, ktorá má prevádzkovú povahu. Ďalej uviedol, že prevádzková činnosť súvisí s predmetom činnosti osoby, ale nemusí byť vymedzená v predmete činnosti v obchodnom alebo inom registri a nemusí ísť ani o činnosť vyvíjanú podnikateľsky. Musí ísť o sústavne vykonávanú činnosť, ktorá je organizovaná právnickou, príp. fyzickou osobou, v určitej prevádzke. Odvolací súd má za to, že v danom prípade škoda súvisela s prevádzkovou činnosťou žalobcu, nakoľko bola spôsobená na majetku neznámou osobou v objekte, ktorého stráženie a ochranu žalobca zabezpečoval. Prevádzkovú činnosť žalobcu tvorí vykonávanie ochrany majetku pred osobami, ktoré by sa ho chceli nedovolené zmocniť alebo inak ohroziť chránený záujem.

7. Ďalej odvolací súd uviedol, že ohľadom poukázania žalovaného na rozhodnutia slovenských súdov v inej veci, že právnym názorom vysloveným v týchto rozhodnutiach nie je odvolací súd viazaný a v daných konaniach bola riešená otázka porušenia povinnosti žalovaného pri výkone strážnej služby a žiadna zo strán nenamietal vyriešenie otázky, či v danom prípade ide o prevádzkovú činnosť prevádzkovateľa strážnej služby.

8. Ohľadom petitu žaloby, v ktorom žalobca navrhol, aby žalovaný plnil žalobcovi k rukám tretej osoby - poškodeného, odvolací súd uviedol, že spoločnosť YIT Slovakia, a. s. (poškodený) je len platobným miestom, pričom táto skutočnosť nemá žiaden dopad na procesné ani hmotné práva a povinnosti tretích osôb. Poukázal na ust. § 822 a § 823 Občianskeho zákonníka, uviedol, že žalobca si navrhovaný petitom uplatnil nárok, ktorý vyplýva z vyššie označených ustanovení a plnením žalovaného do rúk poškodeného dôjde k výkonu práva poisteného, aby poisťiteľ za neho nahradil škodu, za ktorú zodpovedá, nakoľko poškodený nemá priamy nárok voči poisťovní. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, preto v súlade s ust. § 388 CSP napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I zmenil.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Žalovaný navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že potvrdí rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

10. Dovolateľ odvodzuje prípustnosť dovolania tým, že rozsudok odvolacieho súdu neobsahuje zásadné

vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Má za to, že v rozsudku chýba akékoľvek posúdenie príčinnej súvislosti medzi prevádzkovou činnosťou žalobcu a vznikom škody ako jedného z troch rovnocenných predpokladov vzniku zodpovednosti žalobcu za škodu podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka.

11. Poukazuje na to, že odvolací súd sa s existenciou príčinnej súvislosti v rozsudku nevysporiadal a len uviedol, že škoda súvisela s prevádzkovou činnosťou žalobcu. Dovolateľ má za to, že odvolací súd opomenul a žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s tým, že škodu na majetku poškodeného v skutočnosti spôsobili tretie osoby.

12. Namietá, že v rozsudku odvolacieho súdu absentuje vysvetlenie, v čom podľa odvolacieho súdu spočíva bezprostredný vecný vzťah príčiny a následku (príčinná súvislosť) medzi prevádzkovou činnosťou žalobcu a vznikom škody, a na základe akých skutočností mal za preukázané, že práve prevádzka strážnej služby bola tou príčinou ktorá vyvolala vznik škody. Má za to, že tejto otázke sa mal odvolací súd venovať nakoľko ju posúdil odlišne ako súd prvej inštancie, v dôsledku čoho došlo k zmene rozhodnutia okresného súdu. Dovolateľ poukazuje na to, že škoda bola spôsobená konaním tretích osôb a nejedná sa o príčinnú súvislosť medzi činnosťou vykonávanou žalobcom a vznikom škody na strane poškodeného, konštatuje, že ak by žalobca v danom subjekte svoju činnosť nevykonával, tak by k vzniku škody došlo rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu.

13. Dovolateľ ďalej namietal, že v rozsudku odvolacieho súdu chýba zásadné vysvetlenie dôvodov, prečo odvolací súd posúdil uvedenú vec právne inak, ako v skutkovo rovnakých prípadoch v iných konaniach posúdili sudy SR. Uviedol, že na podporu svojich tvrdení predložil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/653/2014 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/112/2010, ktoré v právne a skutkovo obdobných veciach rozhodli v súlade s argumentáciou žalovaného. Podľa žalovaného odvolací súd v rámci predložených rozhodnutí poukazoval na to, že konaniach bol žalovaný v procesne inom postavení (ako žalobca), a teda na ňom bola povinnosť niesť dôkazné bremeno. Má za to, že toto tvrdenie súdu neobstojí, nakoľko si žalovaný splnil povinnosť tvrdenia a aj dôkaznú povinnosť na svoje tvrdenia, nebolo podľa neho jeho povinnosťou ako strany sporu vykonať právnu kvalifikáciu.

14. Ďalej uviedol, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov SR nebola posudzovaná otázka zodpovednosti osoby vykonávajúcej strážnu službu za škodu spôsobenú odcudzením veci zo stráženého objektu treťou osobou podľa § 420a Občianskeho zákonníka. Preto podľa žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu chýba zásadné vysvetlenie, prečo odvolací súd posudzoval dané vec inak, ako ju posúdili sudy, na ktorých rozhodnutia poukazoval žalovaný.

15. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne vyjadril a navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 2 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

17. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

18. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Podľa dovolateľa je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, pretože odôvodnenie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie odvolacieho súdu, t. j. je nepresvedčivé.

20. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

22. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

23. Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názormi vyslovenými odvolacím súdom, odkazoval na to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§420 písm. f/ CSP), čo videl najmä tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, čo spôsobilo tiež jeho nepreskúmateľnosť.

24. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svojerozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritéria vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

25. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, keď v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, alebo pokiaľ ich strana namietala, no napriek tomu ich všeobecný súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, že by napr. dodatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť či irelevantnosť. Pokiaľ všeobecný súd postupuje takto, dopúšťa sa okrem iného i ľubovôle zakázanej v čl. 2 ods. 2 ústavy (viď nález ústavného súdu z 3. októbra 2012, č. k. I. ÚS 33/2012-25).

26. Ďalej dovolací súd uvádza, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo

sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Kraska proti Švajčiarsku z 29. 04. 1993, nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 410/06). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

27. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súd dospel, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

28. Dovolací súd poukazuje aj na Stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015 (publikované v Zbierke Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

29. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

30. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil a nevybočil nimi z rámca relevantnej právnej úpravy a jej ústavno- konformnej interpretácie.

31. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na obsah spisu zdôraznil, že žalobca so žalovaným ako poisťovateľom uzavreli poisťnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou a zodpovednosti za výrobok, kde vymedzili druh prevádzkovej činnosti ako prevádzkovanie strážnej služby. Spoluúčasť žalobcu podľa zmluvy bola dohodnutá na 331,94 eur (10.000,- Sk). Podľa Osobitných zmluvných dojednaní pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou súkromných bezpečnostných služieb časť Úvodné ustanovenia ods. 2: Poistnou udalosťou je vznik povinnosti poisteného nahradiť škodu, za ktorú zodpovedá na základe občianskoprávnych alebo obchodnom právnych predpisov, a ktorá bola spôsobená náhodou udalosťou. Odvolací súd uviedol, že medzi žalobcom a poškodeným (spoločnosť YIT Slovakia, a. s), bol zmluvou č. 66 o poskytnutí strážnej služby spolu s dodatkom č. 33, založený obchodnoprávny vzťah, predmetom ktorého bolo poskytnutie strážnej služby v prospech objednávateľa (poškodeného). V zmysle dodatku č.

33 objektom stráženia bola stavba REDING TOWER II. Odvolací súd zrozumiteľne a logicky vysvetlil, čo považuje za prevádzkovú činnosť, a tiež, že v danom prípade škoda súvisela s prevádzkovou činnosťou žalobcu, nakoľko bola spôsobená na majetku neznámou osobou v objekte, ktorého stráženie a ochranu žalobca zabezpečoval. Odvolací súd konštatoval, že nakoľko ide o zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou, nebolo možné skúmať porušenie nejakej povinnosti žalobcom ani skúmať, či spôsobenie škody bolo zavinené alebo nie, nakoľko pre naplnenie podmienok pre vznik tejto zodpovednosti stačilo, že škoda bola spôsobená prevádzkovou činnosťou žalobcu, čo bolo v konaní preukázané. Uzavrel, že krádež neznámym páchatelom, na ktorú poukazoval žalovaný, nemožno považovať za neodvratiteľnú udalosť, keďže nepozorované vniknutie páchatel do stráženého objektu je závislé od organizovania prevádzkovej činnosti žalobcu. Jeho závery sú preskúmateľné a odvodenie sa nevymyká rámcu ústavne konformného spôsobu odôvodnenia právnych záverov s oporou v zistenom skutkovom stave.

32. Dovolací súd má za to, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu obsahovalo dôkladné zdôvodnenie, prečo činnosť žalobcu možno považovať za prevádzkovú činnosť ako aj to, že škoda v danom prípade súvisela s prevádzkovou činnosťou žalobcu. Nemožno preto konštatovať, že by rozsudok odvolacieho súdu neobsahoval zásadné vysvetlenie podstatných dôvodov pre jeho rozhodnutie, a že by tak bol naplnený výnimočný predpoklad pre prípustnosť dovolania z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia v zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu.

33. Najvyšší súd z uvedeného dôvodu vyhodnotil dovoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako neopodstatnenú.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej s ustanovení § 420 písm. f/ CSP. Preto najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

35. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalobcovi žiadne trov dovolacieho konania nevznikli.

36. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.